

بیلا کٹ

Instructions

1. Give numbering to headings
2. Do not write lengthy paragraphs. Write medium sized paragraphs with headings.
3. There should be around 12 headings for 16 marks question
4. Draw figures/diagram/flowchart where needed.
5. Start new question from fresh page.
6. Each answer should start with Introduction and end with Conclusion.
7. Give more weightage to expressly asked part/s of the question.
8. Change colour scheme for references to give them more visibility.
9. Manage time well.
10. Wide page borders are discouraged. Should be reasonable.
11. Avoid writing wrong references.

پنجابی ادب، وح شاہ حسین بیچور
 نے کافی دی بنیاد رکھی جسوں کے
 بلو مثلاً تو خواجہ علام فرید کے
 گئے۔ کافی اصل و سچ (سورہ سپید گدی)
 آیت "و کافی بال شہید لا حسدا
 مطلب ہے کہ "خدا دی گواہی کافی ہیں
 اس لفظوں ایسے سجھیا جاسکے کہ
 کافی ایسا اس شے لوں آندے شے
 شے اندلی تھکے لاونے تے اندھے بعد
 کہتے بیچور شہید دی لوڑ پونے
 وح کافی ان گھڑوں والی شہید
 اس وح استھانی استعمال کیتی جاندی ہے
 جس وح اک بیت د امھرا بیچور
 حیدر ایہ مھترے دے بعد دوں ایار
 جاندے۔

شاہ حسین دا علامتی نظام تے
 فنی جائزہ:
 شاہ حسین بیچور اپنے کافی وح علامتی
 نظام استعمال کیتا ہے۔ ایہناں دا علامتی
 نظام دو شوار تے کھلوتا ہے جکر:

1. پیر/عورت

2. پرخہ

1- پیر

شاہ حسین پیر لوں ایس واسطے
 استعمال کیتا اے کہ عورت دی محبت
 خالص، تے لوب، ولا لچ توں پاک
 ہوندی اے۔ عورت ہوج دی محبت
 صرف جنس خواہشات دی لالچ توں

پیرل ہوندی اے

پیر تے علامتی نظام: جس طرح پیر/عورت

توں اپنے داج بنانا چاہی دا اے عزت
 دی حفاظت کرن چاہی دی اے کیونکہ

رائجھ لوں ملن واسطے داج
 دی لوڑ اے۔ ساہیورڈے گھر جانک

دی سب لوں پہلا ایہ ہی سوال

پہرنا اے۔ شاہ حسین ہواراں ایس

علامت لوں انسان دی زندگی تے ایس

اپنے اعمال لوں نامے لوں نیک اعمال

نالوں بھرن مٹی دی دا سبق دتا اے کیوں

جے مرن لوں بعد سب تو پہلارن نیک

اعمال دی ای بوجھ سہنی اسے -

گلیاں وچ پھرین لٹکیند، ایہہ گل شیو بھلی
کیہ جس فقیر ساہن دا، دا ج و سہنی چلی

2. پیر ختم

پیر ختمے نوں انسان نال عمل امت دتی
گئی اسے کہ انسان نوں وی نیک اعمال
کرن چاہی تے تے جکن پیر ختم کت
کے چھلی بچھی وچ پانی ضروری اسے -
اس زندگی دی نرنجن وچ نیک اعمال
نوں وی اعمال نامہ وچ سٹنا چائے
داوے

توں آپوکت و للی نی کڑیے آپوکت و للی
سناری عمر گوانی آ ایوں، بچھلی نہ سٹی آھلی

شاہ حسین دے کافی و افکری جائرن

اب رب نال صحبت

شاہ حسین دی کافی انسان نوں
اپنے زندگی (۲۰۰) رنگیناں چھڈ کے

رب نال رجوع کرن دا درس دیندے
ش - انسان اپنی اہل گدی وی نہیں
بھلنا جاوے دا تے اپنے رب توں
زندگی لیر پہلو وچ یاد کرنا چاہیے دا
وے۔

ربا میرے حال دا محرم توں
اندرون باہر توں روم وچ

ربا میرے حال دا محرم توں
اندرون باہر توں روم وچ توں
توں ہے تازا توں بانا سب کجھ میرا توں
کیر حسین فقیر نمازہ میں ناپس سب توں

2. آخرت دی فقر

شاہ حسین دی کافی انساناں توں اپنے
آخرت سوار تے دا درس وی دیندی
اے۔ اگر انسان خالی ہو پی اگ
لگ جائے تے او پیدا انجام چنکا نہیں
دنیا وچ آخرت دی تیاری زندگی
تے مرن توں بعد وی انسان توں

رب دی رحمت دے نیرے کرن

دی

باہل آنگن چھڈ چھڈ گئیاں
سایبورڈے گھر چلیاں

3 شریعت دی پیروی

انسان نوں رب نے اسلام دی
سورہ شریعت راہیں زندگی گزارن
دا طریقہ سکھایا اے۔ جسے انسان
اس راہ تے چلدا اے تے او پورا پھلا
میں تے او پوری زندگی تے آخرت
وی کیسے کم دی میں۔ رب دی
دنی شریعت ای ایس اندھیری دنیا
وج روشن دا طریقہ اے۔ اس
واسطے ای شاہ حسین پورانی آکھیا
اے۔

جے وڈا چرخہ تے وڈی بھجلی
ملن ماپیاں میرے سرتے رکھی

عاجزی نے انکساری

شاہ حسین آغزی میں اگر انسان نوں

دنیا دی جھک وچ کھوکے تے اسائنمان
 حاصل کرے اب بھل جاندا اے کہ
 اوس مرزاوی اے رب سوہنے
 تے ایہہ دنیا انسان واسطے بنائی
 اس واسطے کہ اوہ ایس وچ رہے کہ
 ایشیاں ضرورتاں پوریان کرے تے مہرہ
 عبادت کرے ایس واسطے نہیں کہ
 انسان اوس ذات نوہی بھل جاوے
 جیسے نے اُس پیدا کیتا - ایس واسطے
 مثلاً تیس دی کافی انسان دی اند
 محازی اجاگر کرن واسطے آکھدی
 اے۔

چرخہ بولے سائیں سائیں بانڈ لولے توں
 کہہ جس فقیر سائیں دا میں نائیں سبھ توں

دنیاوی لوب لالچ سے نفرت
 دنیاوی شیوان دی جھک انسان دے
 دل توں سکون نہیں لین دیندیاں تے
 بولے بولے انسان دے انفس اوس توں
 اپنا غلام بنا لیندا اے - ایہہ شیوان
 اسی دا حصول ای ایسی رتد خیالی دا

مقصود میں جاننا ہے کہ اور یہ جمل
 جاننا ہے کہ کیوں اور اس دنیا کو
 کلیاً تیار کیا۔ اس واسطے ہی شاعر
 حسین بڈے نے شروع توں ہی انسان
 عشوائی توں نفرت سے دور رہنے کا
 درس دیدے ہیں۔

نی مائیں مینوں کھوپادی گل نہ آکو
 ناخن میرا اس رانجھے دی کھوپیاں توں کوڑی جھاگ

لوک جانے پر کھلی پیرو اور چاک
 کہہ جس فقر سائیں جان دا، مولا پاک

ملدی گل

شاعر حسین بڈے نے اپنے کاغذی نوں
 اپنے وکھرے علامتی نظام دی رنگ
 فال چار چاند لکھ دتے ہیں تے ثابت
 کر دتا ہے کہ اول پنجابی ادب دے
 پر دے وڈے شاعر ہیں۔